



# MINISTER SKARBU PAŃSTWA

Warszawa, 20 czerwca 2012 r.

DP-SP-0241-856/12(DP/4095 /12)

dot. DPrC-4190-4/12

**Pan Jarosław Gowin**  
**Minister Sprawiedliwości**

W związku z pismem z dnia 8 czerwca 2012 r., oznaczonym sygnaturą DPrC-4190-4/12, w sprawie projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw zgłaszam poniżej następujące uwagi:

## **1. Pkt II ppkt 3e ustne uzasadnienie wyroku**

W Konstytucji RP w art. 45 ust. 1 wyrażone zostało prawo do sądu. Trybunał Konstytucyjny wskazuje trzy zasadnicze elementy składające się na prawo do sądu:

- 1) prawo dostępu do sądu, tj. prawo uruchomienia procedury przed sądem - organem o określonej charakterystyce (niezależnym, bezstronnym i niezawisłym);
- 2) prawo do odpowiedniego ukształtowania procedury sądowej, zgodnie z wymogami sprawiedliwości i jawności;
- 3) prawo do wyroku sądowego, tj. prawo do uzyskania wiążącego rozstrzygnięcia danej sprawy przez sąd" (wyrok TK z dnia 9 czerwca 1998 r. sygn. akt K 28/97, OTK ZU Nr 4/1998, poz. 50, s. 299).

Niezmiernie istotną kwestią wobec przysługującego obywatelowi „prawa do uzyskania wiążącego rozstrzygnięcia danej sprawy przez sąd” jest zatem konieczność kompletnego i wyczerpującego przedstawienia stronie przyczyn rozstrzygnięcia. Jak podkreśla się w doktrynie oraz orzecznictwie uzasadnienie wyroku pełni szczególnie istotną rolę procesową gdyż m. in. umożliwia sprawowanie nadzoru judykacyjnego przez sąd wyższej instancji, może zapobiec



wnoszeniu nieuzasadnionych środków odwoławczych, a także wpływa na kształtowanie świadomości prawnej stron.

Z uwagi na powyższe nie można się zgodzić ze stanowiskiem, iż sporządzenie uzasadnienia wyroku jest w zasadzie techniczną czynnością, która ze swej istoty nie powinna pochłaniać nadmiernej uwagi, czy też czasu sędziego.

Trzeba mieć przy tym na uwadze, iż w aktualnym stanie prawnym po ogłoszeniu sentencji wyroku przewodniczący lub sędzia sprawozdawca podaje ustnie jedynie zasadnicze powody rozstrzygnięcia, natomiast po wprowadzeniu ustnego uzasadnienia, nie będzie możliwe ograniczenie się do wskazania najważniejszych motywów, co będzie wymagało porównywalnego nakładu pracy.

Trudno przyjąć, aby nawet wygłaszając ustne uzasadnienie wyroku sędzia nie musiał się odpowiednio przygotować (poświęcić czas), a w sprawach skomplikowanych i tak sporządzić uzasadnienie na piśmie.

Może zatem powstać sytuacja, w której sędziowie będą przygotowywali uzasadnienie pisemne, które następnie będzie odczytywane po ogłoszeniu wyroku, a po zgłoszeniu wniosku przez stronę dokonywana będzie jego transkrypcja wymagająca przecież zatrudnienia dodatkowych wykwalifikowanych osób. Czynności związane z uzasadnieniem wyroku będą więc niejako powielane, co nie może przyczynić się do przyspieszenia postępowania.

Jednocześnie argumentem przemawiającym za zmianą dotychczasowych przepisów, nie może być występująca czasem praktyka sporządzania nadmiernie obszernych uzasadnień, niewspółmiernych do stopnia skomplikowania sprawy. Jak można przypuszczać przypadki takie będą zdarzały się nadal, tylko w formie ustnej, a strona zamiast uzasadnienia wyroku na piśmie, otrzyma jego obszerną transkrypcję.

Przedstawiona propozycja oparta jest na założeniu, że uzasadnienie ustne będzie krótsze i przygotowywane z mniejszym nakładem czasu pracy, co wywoływać może wątpliwości, czy



rzeczywiście jednocześnie odpowiadać będzie wszystkim wymogom przewidzianym w art. 328 § k.p.c.). Powyższe zagrażać może podstawowej funkcji jaką pełni uzasadnienie wyroku w procesie. Kwestia sporządzenia prawidłowego uzasadnienia wyroku wydaje się być raczej sprawą odpowiedniego stosowania przez sędziów art. 328 § 2 k.p.c. niż postulatem dla ustawodawcy.

## 2. Pkt VI ppkt 17 właściwość sądu w sprawach z powództw przeciwegzekucyjnych

Przedstawiona propozycja nie zawiera szerszej argumentacji, dlatego proponuje się doprecyzowanie przesłanki określającej właściwość sądu w sprawach z powództw przeciwegzekucyjnych poprzez zastosowanie trzeciego wariantu tj. wytaczania powództw przeciwegzekucyjnych przed sąd, w okręgu którego działa komornik właściwy do prowadzenia egzekucji według zasad ogólnych określonych w k.p.c.

Powyższe rozwiązanie nie będzie przyczyniać się do przyspieszenia postępowania egzekucyjnego, co jak należy wnioskować z całokształtu proponowanych zmian jest intencją twórców projektu. W szczególności nie koresponduje z wynikającym z art. 8 ust. 5 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji prawem wierzyciela do wyboru komornika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

*z powołaniem,*  
MINISTER  
*Mucha*  
Mikołaj Budzanowski

